

Informatiebrief

Zaaknummer: Z/18/017239
Documentnummer: 86150
Datum: 21 juni 2018
Onderwerp: Wijziging belastingplichtige rioolheffing 2019
Bijlage(n): Nee

Geachte Raad,

Bij de behandeling van de begroting 2018 heeft u motie 50 aangenomen waarin het college is verzocht de rioolheffing om te zetten naar een eigenarenheffing en de hierdoor vrijkomende ruimte in de kwijtschelding rioolheffing via de woonlastenbenadering terug te halen in de OZB-woningen en deze opbrengst beschikbaar te houden voor financiering van toekomstige voorzieningen. In deze brief informeren wij u over het door u gevraagde overleg met de corporaties, de conclusies die wij daar uit trekken en ons voorstel voor het vervolg.

Raadsbesluit

In de raad van 15 februari 2018 is besloten om de rioolheffing met ingang van 2019 te heffen van eigenaren in plaats van gebruikers. Hiermee werd beoogd financiële ruimte te creëren door het elimineren van de kosten van kwijtschelding voor rioolheffing (€ 113.000) onder een gelijke verhoging van de OZB.

Belangrijkste argumenten om de rioolheffing voortaan van eigenaren te heffen:

- De kosten voor kwijtschelding van rioolheffing worden geëlimineerd, waardoor financiële ruimte ontstaat voor een gelijke verhoging van de OZB.
- De lasten worden rechtvaardiger verdeeld over alle belanghebbenden omdat rioolheffing nu ook bij leegstand kan worden geheven.

Bij de behandeling van het raadsvoorstel was al door de corporaties bij e-mail aangegeven dat zij genooddaakt zijn de door hen betaalde rioolheffing zoveel mogelijk door te berekenen aan hun huurders. Hierdoor kan naar ons oordeel vooral de groep huurders die in het verleden voor kwijtschelding in aanmerking kwam worden geconfronteerd met hogere kosten, waarvoor zij geen kwijtschelding meer kunnen aanvragen. Dit risico vond u acceptabel omdat deze kwetsbare huurders doorgaans in sociale huurwoningen wonen en woningcorporaties gebonden zijn aan beperkte huurverhogingen.

Reactie woningcorporaties

In het vervolgtraject is mede op uw verzoek gesproken met de Voorschotense woningcorporaties over de rioolheffing.

De woningcorporaties hebben de gemeente erop gewezen dat:

- Het verleggen van de rioolheffing hen jaarlijks meer dan € 500.000 zou kosten;
- De woningcorporaties deze kosten zo veel als mogelijk zullen doorrekenen aan hun huurders;
- Particuliere verhuurders de kosten tot op zekerheid grenzende waarschijnlijkheid 1op1 in rekening zullen brengen bij hun huurders.
- De sociale minima geen kwijtschelding meer kunnen aanvragen en daardoor geconfronteerd worden met een lastenverzwaring van ca. € 195 per jaar;

- Het verleggen van de rioolheffing naar de eigenaar indruist tegen het principe van 'de gebruiker/vervuiler betaalt'.

Weging reactie corporaties en andere aspecten

Uit informatie verkregen van de VNG blijkt dat doorbelasten van de rioolheffing mogelijk is. Een verhuurder kan en mag de rioolheffing verhalen op de huurder, want er is niets wat zich hiertegen verzet. De verhuurder heeft een privaatrechtelijke overeenkomst waarin dit afgesproken kan worden. Daarbij moet wel rekening worden gehouden met de regels omtrent maximale huurverhoging e.d. Bovendien zal voor een deel van de sociale voorraad de maximale huur al zijn bereikt. Zo'n 30 procent van de sociale voorraad kent een huur boven de 2^e aftoppingsgrens (meer dan ca. € 600).

De huidige modelhuurovereenkomst van Aedes voorziet in het doorrekenen van de rioolheffing, waarbij het wel de vraag is in hoeverre deze clausule in lopende huurovereenkomsten is verwerkt. Hierover is geen informatie verkregen. De gemeente betwijfelt bovendien of separaat doorberekenen (buiten de huur om) mogelijk is. Via de servicekosten is dit in ieder geval niet mogelijk.

Dat de woningcorporaties de rekening gepresenteerd zouden krijgen van de verschuiving van de rioolheffing naar de eigenaren was bij u bekend. Daarbij ging u er van uit dat de kosten niet doorbelast zouden worden naar de huurders en dat de woningcorporaties die kosten zelf konden en zouden dragen.

De gevolgen voor de minima, zoals aangenomen werd in het raadsvoorstel van 15 februari 2018, zijn echter lastig in te schatten. Het gaat daarbij om potentieel 565 huishoudens (€113.000 kwijtschelding / €200 per hh). De raad veronderstelde dat de heffing niet of nauwelijks op sociale huurders was te verhalen en dus door de verhuurders (corporaties) zou worden betaald. Volgens de stellingname van de corporaties mag het niet ten kosten gaan van hun financiële positie en zij verplicht worden het te verhalen op de huurders (binnen de bestaande beperkingen). Vooral voor de minima lijkt dit onwenselijk. Feitelijk willen we nader met de corporaties spreken over de consequenties voor minima en mogelijke maatregelen om negatieve effecten voor de minima te voorkomen.

Ook is onduidelijk of het beoogde financiële voordeel voor de gemeente optreedt. Mochten de kosten voor de minima te hoog oplopen door uw besluit van 15 februari, dan kunnen zij een beroep doen op de reguliere minimaregeling of mogelijke huursubsidie. Dat doet het beoogde financiële voordeel van de gemeente geheel of gedeeltelijk teniet.

Vervolg

Op basis van de nu en eerder te beschikking staande gegevens hebben wij onvoldoende kennis en feiten om op een verantwoorde wijze uw besluit van 15 februari 2017 uit te kunnen voeren. Wij zijn genooddaakt om de uitvoering van dat besluit een jaar op te schuiven, zodat tijd ontstaat om echt alle consequenties te overzien en helder te krijgen wat het effect is op de minima. Wij beseffen dat er daarmee een incidenteel gat voor 2019 in de begroting ontstaat van €113.000,--. Dit zal bij de bespreking van de kadernota worden meegenomen en in de begroting 2019 moeten worden opgelost.

Met vriendelijke groet,
het college van burgemeester en wethouders,

A. R. Graaf,
gemeentesecretaris

P. J. Bouvy-Koene,
burgemeester